

JOHANNES OP PATMOS (PAASSTUK)

Personen:

Johannes de evangelist

Proserpina, dienstertje

Johannes zit in een hut te schrijven. Dienster komt binnen met kruik en brood.

Dienster: Alstublieft meneer. Hier is een kruik vers water.

Johannes: Dank je wel. Zet daar maar neer.

Dienster: Ik heb ook wat brood meegebracht.

Johannes: God moge je het belonen.

Dienster: Welke God bedoelt u? Er zijn er zoveel. Zeus, Afrodite, Poseidon, Asklepios, en ga zo maar door.

Johannes: Ik ken maar één God.

Dienster: Mag ik eens vragen: wat hebt u eigenlijk gedaan, dat u hier op Patmos moet blijven? U bent een bijzondere man, dat zie ik wel. Maar ik weet niet eens hoe u heet.

Johannes: Ik heet Johannes.

Dienster: Johannes. ....

Johannes: Ja. En hoe ik hier kom? Dat is een heel verhaal. Heb je tijd?

Dienster: Eventjes wel. Niet te lang.

Johannes: Hoe heet jij?

Dienster: Proserpina.

Johannes: Heb je nooit van Jezus gehoord, Proserpina?

Dienster: Nee, nooit.

Johannes: Jezus was een vriend van mij. Of liever: ís. Ik was veel jonger dan Hij, toen ik Hem ontmoette. Ik was zestien, Hij was dertig. Hij koos mij uit, samen met mijn broer Jacobus, om met Hem mee te gaan. En nog tien anderen.

Dienster: Wat was dat dan voor man, die Jezus?

Johannes: Hij was de meest grandioze man die ik ooit ontmoet heb. Je zou Hem moeten ontmoeten. Hij was een leraar. Hij wist alles van God.

Dienster: Welke God dan?

Johannes: Zijn Vader, de Vader van Jezus.

Dienster: Was God zijn Vader?

Johannes: Als je even goed naar me luistert, zul je 't begrijpen. Jezus had bijzondere gaven. Hij kon mensen genezen. Hij hield van mensen. Hij sprak levendmakende woorden. Hij was mijn vriend. Mijn beste vriend. De beste die ik ooit gehad heb. Hij gaf zijn leven voor mij.

Dienster: Dat moet wel een goede vriend zijn geweest! Hoe lang is dat geleden?

Johannes: Wel vijftig jaar. Maar ik weet het nog als de dag van gisteren.

Dienster: Hoe is Hij gestorven?

Johannes: Aan een kruis.

Dienster: Is Hij voor u gestorven?

Johannes: Dat is ook zo. Ik had daar moeten hangen. Ik was de schuldige.

Dienster: Wat had u dan gedaan?

Johannes: Ik had zonder God geleefd.

Dienster: Is dat dan zo erg?

Johannes: Ja, dat is erg. God heeft jou en mij gemaakt. Hij wil dat je Hem leert kennen, en dat je met Hem leeft.

Dienster: Vertel nou eens waarom u hier zit.

Johannes: Ik ben verbannen, om wille van mijn vriend Jezus.

Dienster: Hoe lang hebt u Hem gekend?
Johannes: Drie jaar lang heb ik met Hem opgetrokken. Hij heeft mij geleerd wie God is. Want Hij leek als twee druppels water op zijn Vader. Hij heeft mij verteld waarom ik leef. Hij heeft mij verteld waarom Hij op aarde gekomen was.

Dienster: Waarom was dat?
Johannes: Om zich aan jou en mij en iedereen bekend te maken. Om ons te vertellen dat er een leven is na de dood. Dat als je in Hem gelooft, je eeuwig leven kunt krijgen. Dat je net als Hij een zoon of dochter van God kunt worden.

Dienster: Wow! Dat klinkt mooi.
Johannes: We hebben met twaalf mannen drie jaar met Hem geleefd en gewerkt. Hij deed geweldige wonderen. Mensen genazen van allerlei ziekten. Maar het belangrijkste was dat ze van binnen veranderden. In het begin wilden de mensen wel naar Hem luisteren. Ze hebben Hem toegejuicht toen Hij de grote stad Jeruzalem binnenging. Maar korte tijd later is Hij gearresteerd en hebben ze Hem gedood.

Dienster: Wat vreselijk.
Johannes: Ik weet nog dat we onze laatste maaltijd hielden. We waren er allemaal bij. Zijn laatste gebed was een geweldig mooi gebed. Hij sprak met zijn Vader, waar wij bij waren. Eerst had Hij het over zichzelf. Hij wist wat er ging gebeuren. Hij zou gaan sterven. Maar Hij zei dat Hij verhoogd zou worden. Hij wist dat Hij aan het kruis zou gaan. Maar Hij wist ook dat God Hem zou verhogen en Hem zou eren.

Dienster: Wat mooi!
Johannes: Ja zeker. Zijn taak was bijna volbracht. Toen begon Hij voor ons te bidden. Hij was zó dankbaar voor ons. En dat terwijl we maar een stel eenvoudige mannen waren, die weinig van Hem begrepen. Maar Hij bad een prachtig gebed voor ons. Ik heb het nooit vergeten.

Dienster: Wat bad Hij dan?
Johannes: Dat zijn Vader ons zou beschermen. Dat Hij over ons zou waken, als Hij weg was, zodat we niet verloren zouden gaan. En dat we zijn blijdschap in ons mochten hebben. Hij was zelf nooit terneergeslagen, altijd vol hoop. Zelfs al waren de omstandigheden moeilijk. En Hij bad niet alleen voor ons, die mannen die er toen bij waren, maar Hij bad voor iedereen die in Hem zou geloven, dat al die mensen één zouden worden, zoals Hij en zijn Vader één waren. En toen bad hij voor de wereld, dat de hele wereld zou erkennen dat Hij door zijn Vader gezonden was.

Dienster: En wat is er toen gebeurd?
Johannes: Kort daarop is Hij verraden door één van zijn vrienden. Ze hebben hem vastgezet. Ze hebben Hem een proces aangedaan voor de Romeinse bezetter. Ze beschuldigden Hem van godslastering. Ze konden het niet eens bewijzen. Maar hoewel Hij onschuldig was, hebben ze Hem toch terechtgesteld.

Dienster: Wat vreselijk!
Johannes: En het ergste was dat wij Hem allemaal in de steek hebben gelaten. We waren bang dat we ook gegrepen zouden worden. We hebben het proces van verre gevolgd. Later schaamde ik me zó, dat het me ineens niets meer kon schelen wat de mensen met me deden. Ik wou bij Hem zijn. Toen Hij gekruisigd was, ben ik alsnog aan de voet van het kruis gaan staan, samen met zijn moeder. Op dat moment dacht Hij nog niet eens aan zichzelf, maar aan zijn moeder, en vroeg Hij mij voor haar te zorgen.

Dienster: Maar als Hij gekruisigd is, dan is toch alles voor niets geweest?
Johannes: Dat dachten wij ook. Maar er is iets grandioos gebeurd.

Dienster: Wat dan?
Johannes: Twee dagen later, in alle vroegte, hoorden we bonzen op de deur. We deden de deur van het slot, en daar stonden een paar vrouwen. Ze waren erg opgewonden.

Ze zeiden: Zullen wij je eens wat vertellen? Jezus is niet dood. Hij is opgestaan. Hij leeft! Wij zijn onmiddellijk naar het graf gerend, en het klopte, het was leeg!

Dienster: Leeg? Hoe kan dat nou?

Johannes: Hij was de Zoon van God. Zijn Vader heeft Hem opgewekt uit de dood. Hij had eerder tegen ons gezegd dat dat gebeuren zou, maar het was nooit tot ons doorgedrongen.

Dienster: Maar heb je Hem ook weer gezien?

Johannes: Korte tijd later. Plotseling stond Hij in ons midden. We schrokken ervan. Sommigen van ons konden het nauwelijks geloven. Maar Hij was uit de doden opgewekt. En Hij leeft!

Dienster: Nee toch! Waar is Hij nu?

Johannes: Hij is terug naar zijn Vader gegaan. Hij is daar om voor ons te bidden. Hij is onze Hogepriester. En Hij heeft mij en de anderen bevolen zijn werk op aarde voort te zetten. Om alle mensen van Hem en zijn Vader te vertellen. Dat ze God kunnen kennen.

Dienster: En daarom vertelt u dit aan mij.

Johannes: Ja. Jij bent een Griekse, Proserpina. Ik ben een Jood. Hij heeft ons Joden opgedragen het ook aan de Grieken te vertellen. Hij heeft gebeden voor de hele wereld, dus ook voor jou. Begrijp je wel?

Dienster: Volgens mij bent u net als die man die u beschrijft. U lijkt vast op Hem. Wat zit u hier eigenlijk te doen? U zit maar te schrijven.

Johannes: Ik schrijf op wat Hij tegen me zegt. Maar het is nog niet af. Hij spreekt tot mij. Hij geeft me een boodschap voor al zijn vrienden.

Dienster: Kan Hij dan nog spreken? Ook tot mij? Hoe kan ik Hem leren kennen?

Johannes: Daar kan ik je bij helpen.

Dienster: Gaat Hij dan ook tot mij spreken?

Johannes: Ja, maar Hij spreekt niet in je oren. Hij spreekt tot je hart.

Dienster: Nou, dat wil ik wel horen. Ik wil Hem wel leren kennen.

Johannes: Geef me je handen.

Dienster strekt haar handen uit

Johannes: Ik zal voor je bidden.
Vriend Jezus, hier ben ik, Johannes. U hebt gebeden voor de hele wereld. Dat de wereld u mocht kennen. Ook voor Proserpina hebt U gebeden. Wilt U zichzelf aan haar bekend maken? Dat zij U mag kennen. Dat zij ook onder uw kruis mag staan, zoals ik daar stond, en dat Uw dood ook voor haar eeuwig leven mag betekenen.

Dienster: Prachtig. Geweldig!

Johannes: Je hoort nu ook bij Hem.

Dienster: Ik ga het meteen aan iedereen vertellen. Schrijf op, meneer Johannes! Schrijf maar aan Jezus, dat Proserpina het gehoord heeft. Dat Hij niet voor niets voor mij gebeden heeft! Maar nu moet ik gaan!

Dienster vertrekt.

Johannes: (schrijft:) 'En toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten; en Hij legde zijn rechterhand op mij en zei: wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend, tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en van het dodenrijk. Schrijf op wat je gezien hebt, en wat er is, en wat er gebeuren gaat.....'

(Doek)